

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ ...449

20 ΝΟΕ. 2015

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

**Θέμα: «...Εις την Θρησκεία υπάρχει αλήθεια εξ αποκαλύψεως, εις την Δημοκρατία
υπάρχει αλήθεια εξ αποδείξεως...»**

Παρακαλούμε για τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας περί του ότι, ο έγκριτος δημοσιογράφος, κος Βίκτωρας Νέτας, κάνοντας χρήση σχετικής φράσης του αειμνήστου Γεωργίου Παπανδρέου, αναφέρεται στη βαθιά πολιτική και κοινωνική κρίση που βρίσκεται ο τόπος, με αποτέλεσμα να υπάρχει «διαλογοκτονία», για ένα θέμα που έχει αποτυπωθεί στη συλλογική συνείδηση και έχει καταγραφεί ιστορικά ως Γενοκτονία. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας ο κ. Σαραντίδης Ευάγγελος (ΑΔΤ: Ν123440, δ/ση: Πέλοπος 6, Π. Φάληρο 17564), ζητώντας να του μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «**ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ**», της 09/11/2015.

Ο αναφέρων βουλευτής
Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

75ος έτος της Παύλειας + 00

Από τη Γενοκτονία στη διαδογο-κτονία!

Του **ΒΙΚΤΟΡΑ ΝΕΤΑ**

victornetas@gmail.com

ΤΑ ΟΛΑ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ και καταδικαστέα από κάθε δημοκρατικό άνθρωπο έγιναν, μετά τη δόλωση του υπουργού Παιδείας, Νίκου Φίλη για τη Γενοκτονία των Ποντίων -κατά την προσωπική του άποψη δεν ήταν Γενοκτονία, αλλά Εθνοκράθαρση- δείχνουν ότι ο τόπος βρισκείται σε βαθιά πολιτική και κοινωνική κρίση. Δείγμα είναι η εκτροπή σε ακραίους χαρακτηρισμούς και τραμπουκισμούς, που παραμερίζουν και καταργούν τον υπέρλοιο δημοκρατικό διάλογο. Οπωσδήποτε τα δημόσια πρόσωπα και προπαντός οι πολιτικοί, όταν μέλιστα έχουν και υποσυγκικό αξίωμα, πρέπει να μετρούν τα λόγια τους και να προβλέπουν τις αντιδράσεις που μπορεί να προκαλέσουν οι όποιες απόψεις τους. Αλλά και όσοι αντιδρούν δεν δικαιώνονται, όταν δεν χρησιμοποιούν επιχειρήματα αλλά πεζοδροματικούς χαρακτηρισμούς.

Σε μια παρόμοια περίπτωση ο Γεώργιος Παπανδρέου σε αγόρευση του στη Βουλή (13-2-1953) είχε πει: «Ο ισχυρισμός του αλαθάρτου, κύριοι βουλευτά, αποτελεί ήδη το μεγαλύτερον σφάλμα. διό-

και βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστοτέρας και κυρία Μαρία Ρεπούση με τον ισχυρισμό ότι κατά τους επιστημονικούς όρους δεν επρόκειτο για Γενοκτονία, αλλά για Εθνοκράθαρση. Ιδίως άρεσα έντονα, ήταν οι αντιδράσεις τον Μάιο του 2013 -με αφορμή την Ημέρα Μνήμης- που εκδηλώθηκαν με συζητήσεις στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο και με άρθρα στις εφημερίδες. Την ίδια περίοδο, ωστόσο, νέες γενιές Τούρκων ιστορικών, που αναζητούσαν την αλήθεια για όσα συνέβησαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, αναγνώριζαν ότι έγινε Γενοκτονία Αρμενίων, Ελλήνων Ποντίων και άλλων λαών της Ανατολής, που άρχισε το 1913 με στόχο την εθνοκράθαρση.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ την τεκμηρίωση της Γενοκτονίας, που αποφόισε με την έκδοση ενός τόμου η Βουλή, ανέλαβε ο Κωνσταντίνος Φωτιάδης, καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η 600 σελίδων εξαντλητική του μελέτη κυκλοφόρησε το 2004 από το ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία. Το έργο αυτό αξιολογήθηκε από επιστημονική επιτροπή καθηγητών Πανεπιστημίων με πρόεδρο τον Βα-

τι αρνείται την οστικότητα της ανθρωπίνης φύσεως. Δεν υπάρχουν αλάνθστοι άνθρωποι.

Μόνον εις την θρησκείαν υπάρχει αλήθεια: εξ αποκαλύψεως, εις την Δημοκρατίαν υπάρχει αλήθεια εξ αποδείξεως. Εις την θρησκείαν η αλήθεια αποκαλύπτεται, εις την Δημοκρατίαν αποδεικνύεται. Ειμονή εις μία άποψιν και όταν ακόμη η κοινή συνέδρισις διεπίστωσεν ότι είναι εσφαλμένη, δεν είναι εκδήλωσις δυνάμεως θελήσεως, είναι εκδήλωσις αλογίστου πείσματος».

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ που έπρεπε να απαντηθεί, όχι με δογματισμούς, αλλά με έγκυρα αποδεικτικά στοιχεία, όταν ετέθη το ζήτημα στη δεκαετία του 1990 ήταν: Μπορεί να χαρακτηριστεί ή όχι Γενοκτονία η εξόντωση εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων του Πόντου; Το θέμα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας άνοιξε ο Ανδρέας Παπανδρέου με μήνυμα που έστειλε στο Γ' Συνέδριο του Ποντιακού Ελληνισμού στις 19 Μαΐου 1992. Έγραψε: «Η 19η Μαΐου είναι ημέρα μνήμης για τη Γενοκτονία των Ποντίων και για τις αληθινότες πατρίδες του Πόντου και της Μικράς Ασίας. Η νομοθετική καθιέρωσή της από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και η πρωτόβηση της διεθνούς αναγνώρισής της αποτελεί χρέος τιμής. Καμιά Λήθη και καμιά σιωπή δεν μπορεί να καλύψει τη δολοφονία των 353.000 συμπατριωτών μας, των Ελλήνων του Πόντου κατά τα έτη 1916-1923».

Η Βουλή των Ελλήνων με νόμο που ψηφίστηκε στις 24 Φεβρουαρίου 1994 αναγνώρισε τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και αποφάσισε την έκδοση ενός τόμου με αποδεικτικά στοιχεία, κυρίως από ξένα δηλωματικά αρχεία. Εκδηλώθηκαν τότε και συνεξοστεικαν τα επόμενα χρόνια αντιδράσεις για το αν πράγματι ήταν ή όχι Γενοκτονία ή εξόντωση των εκατοντάδων χιλιάδων Ποντίων. Πρωτοστατούσε στις αντιδράσεις η καθηγήτρια της Ιστορίας

σάβιο Κρημυδά και μέλη τούς Κων. Βακαλόπουλο, Παν. Ηπείριο, Δημ. Κωνσταντινίδου, Ευστάθιο Πελαγίδη και Νεοκλή Σαορή. Με τα στοιχεία που παραθέτει ο Φωτιάδης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι, κατά την περίοδο από το 1916 έως το 1923, εξοντώθηκαν 353.000 Έλληνες Πόντιοι και όσοι απέμειναν, ανθρωπινά πόκην κυριολεκτικά, ήρθαν στην Ελλάδα με την ανταλλαγή των πληθυσμών. Σε όλα τα σήττα των Ποντίων έμειναν ζωντανές οι οδυνηρές μνήμες των διωγμών και της προσφυγιάς.

Γράφει ο Κων. Φωτιάδης στον πρόλογο του βιβλίου του «Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου»: «Οπωσδήποτε το βιβλίο αυτό δεν έχει ως σκοπό του την καλλιέργεια κλίματος καχυποψίας και εσωστρέφειας ανάμεσα στους δύο λαούς και όσοι δούλεψαν γι' αυτό κατέβησαν τη θέση τους πως η ευθύνη για όσα έγιναν, αλλά και για όσα τεκταίνονται ανήκει στην πρόκληση συντηρητικών αντιλήψεων που αποτέλεσαν, σε ορισμένες χρονικές περιόδους, την κυρίαρχη ιδεολογία στη γειτονική χώρα».

Από μικρό παιδί είχα οικκή γεύση της τραγωδίας των Ποντίων και του δράματος της προσφυγιάς τους, ακούγοντας αφήγηση από τον παππού μου και τη γιαγιά μου, τους Ποντίους γονείς της μητέρας μου. Το 1925 στο μνημόσυνο που έγινε στη Νεάπολη της Κοζάνης «υιέρ των σφαγιασθέντων Ποντίων εν Τουρκία» ομιλήτης ήταν ο παππούς μου Γεώργιος Μαυροματάρηπουλος. Η ομιλία του ήταν μια αυθεντική κατάθεση για τη Γενοκτονία των Ποντίων. Αντιγράφω μια παράγραφο: «Ουδείς κάλαμος ανθρώπινος δύναται να περιγράψει τα επικούλουθόσαντα, πυρή και σιδήρω. Παν Ελληνικόν εις τέφραν μετέβαλεν και μυριάδες αδελαφών ημών μαχαίρα αιετείδων. Υιός δε τους υποληθόντες, συντριμματα αγρίου λαλάπος τρυπαρίων εξεπρίζωσεν. Ούτε γαρ ηβουλήθησαν και οι φόβω και τρόμω, αλλά και φθόνω, κατά παντός Ελληνικού ισχυροί της γης».